

عنوان مقاله:

«کرامت انسانی» و «مدارا» در آیات و روایات و نقش آن در دوستی و تقرب

محل انتشار:

دوفصلنامه اندیشه های قرآنی، دوره 6، شماره 12 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سید کبیر حسینی - دانشجوی دکتری تفسیر تطبیقی جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

انسان موجودی اجتماعی است و گریزی از آن ندارد. از این رو ناچار به تعامل با هم نوعان خود است. رعایت اصول و فرمول هایی در ارتباطات اجتماعی می تواند روابط وی را سازنده تر و پرمتر نماید و انسان از آن بهتر و بیشتر نفع ببرد. یکی از این اصول، اصل کرامت انسانی و دیگری اصل مدارا و مامشات است. در اصل اول با لحاظ اینکه انسان خلیفه الهی است و روح الهی در وی دمیده شده و خداوند تاج «و لقد کرمننا» بر سر وی نهاده و آیات و روایات و نمونه های رفتاری زیادی از ائمه دین و افراد تربیت شده ایشان در طول تاریخ به ارزشمندی انسان پرداخته است، می توان به کرامت و ارجمندی انسان پی برد و آن را در ارتباطات مراعات نمود. با مراعات این اصل، روابط بسیار بهتر و سازنده تری میان انسان ها شکل خواهد گرفت. رعایت این اصل، فضای ارتباطات انسانی را سالم و ظرفیت تحمل افراد را در مقابل همدیگر افزایش می دهد. اصل دیگر، مامشات و مدارا است. رعایت این اصل در روابط اجتماعی از بسیاری از نزاع ها و درگیری ها جلوگیری نموده و تنش ها را تبدیل به دوستی ها می نماید. این اصل نیز بسیار مورد اهتمام شریعت است و آیات و روایات زیادی درباره آن وارد شده و نمونه های الگویی و عملی هم از ائمه دین و هم از تربیت شدگان ایشان در تاریخ موجود است که در این عرصه می تواند بسیار کارآ و مفید باشد.

کلمات کلیدی:

کرامت انسانی، مدارا، مامشات، اهل ذمه، دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1460804>

